

Postlåda 303

Vissa har vackra, andra har det inte. Jag tyckte inte att jag hade det – ändå inser jag nu, många år senare, att så faktiskt var fallet!

Det jag försöker beskriva är min barndoms adress: Postlåda 303.

De inledande 12-åren av mitt liv reflekterade jag väl inte så mycket över den.

Det var väl egentligen först när jag som fjunig 13-åring skulle börja på högstadiet (Fryxellska skolan i Sunne) som jag bryskt blev medveten – och det var en papperslapp på skolans anslagstavla som avslöjade alltihop.

Papperslappen var en sammanställning över min klass 7F som förutom namn även innehöll information om mig och mina samtliga klasskamraters hemadress.

Där kunde jag läsa: Hjortstigen 9, Löjnantvägen 12 B och Frykenvägen 6.

Vackra namn – och jag kände skammens rysning rusa upp och ner längs min ryggrad. För vad hade jag att komma med: Postlåda 303. Löjligt! Och det var nog där som min hittills mest revolutionära tid i livet startade.

Jag beslöt mig helt sonika för att totalt förneka min bakgrund som bondson.

Så koskitslöjligt! tänkte jag – och började som i protest vägra dricka min pappas ”hemmagjorda” mjölk. I stället gick jag stolt till byns lanthandel och köpte min egen ”köpemjölk” (för jag tyckte mycket om mjölk).

Själva revolutionsperiodens absoluta höjdpunkt var nog när jag med svajande målbrottsröst och rödblodsrosiga kinder förklarade för min pappa att det minsann var fel att det fanns privata skogsägare som han: ”Allt borde tillhöra staten. Alla ska ha lika!” sa jag och tyckte sedan att han borde skaffa sig ett riktigt arbete – som min mamma till exempel (hon arbetade som lokalvårdare på en skola).

Jag minns att min pappa såg på mig. Han granskade mig noggrant från topp till tå och sa sedan: ”Nu får du väl ta å lugna ner dig lite. Förrästen ska du mä och lägga ut näten i kväll? Jag och Rune ska ut en sväng på sjön...”

Det är klart att jag åkte med och lade ut fisknäten – och jag var även med och vittjade dessa nästa dag. För egentligen så älskade jag ju min pappa lika mycket som det till synes enkla liv han levde

Så enkelt kan en revolutionär avväpnas – och än i dag beundrar jag min pappa för hans mod.

Postlåda 303 (som är den 7:e produktionen sedan debuten 1989, men den första på Gazell) kan ses som en hyllning till landsbygden. Till sjuttioalet och alla ”hottade” mopeder med jackad kolv och högt styre. Till alla v-jeans och platåskor. Till alla höskullehopp och smygröksstunder bakom vedtraven. Till alla trevande skoldanspussar – och inte minst till mina föräldrar som stod ut med en sån som jag.

Med vänlig hälsning:

Diskografi:

1989 Lögnhalsen
1990 Du käre gamle skithus
1994 Visor & sånt
1995 Tangonatt
1998 Stilla liv
1999 Ännu en dag utan regn
2004 Postlåda 303

Diktsamling:

1998 Under ett stolsben

Stipendier:

1998 STIM
2001 Konstnärsnämnden, Värmlands visstipendium
2002 Konstnärsnämnden
2003 Värmlands Landstings Frödingstipendium

ytterligare info: Gunnar by-Skoglund - 0565-145 20 / 070-200 29 54 / gunnar@gazell.net

